

uoverlagte og forhastede Beslutninger, hvilket derimod ingenlunde vil finde Sted under den Tingenes Orden, som nu bestaaer.

Teszen: Idet jeg skal være aldeles enig i, at den Tanke, som ligger til Grund for dette Lovforslag, bør komme til Udførelse, maa jeg dog erklære, at jeg ikke paa nogen Maade kan være enig i, hvad den ærede Forslagsstiller har udtalt i den Indledning, hvormed dette Forslag indbragtes her i Tinget. Der er i denne Indledning sagt, at Regjeringen havde været tilbøielig til at finde Byfogdens eller Borgermesterens og Amtmandens Grunde langt vægtigere end Borgerrepræsentationens; jeg troer ikke, at den ærede Forslagsstiller har Ret i denne Sætning. Jeg troer, at der har været og maa have været den meget fornuftige Bestræbelse hos Indenrigsministeriet bestandig, hvor det har været tvivlsomt, om Borgerrepræsentationen eller Magistraten havde Ret i en Sag, som hørte under Communens egen Afgjørelse, at helde snarere til Borgerrepræsentationens end til Borgermesterens Mening, af den simple Grund, at naar Borgermesterens Mening antoges at være den rette, saa vilde der i en Mængde af Tilfælde indkomme Forspørgsler og Indstillinger om Sager, som aldrig burde være komne udenfor Communens egen Dør. Jeg troer, at naar Sager, som have hørt under Communens egen Afgjørelse, ere blevne indstillede til Indenrigsministeriet, har dette ikke med saa megen Fornøielse seet, at Borgermesteren har givet Anledning til, at saadanne Spørgsmaal ere blevne indbragte for det.

Jeg skal dernæst gjøre den historiske Bemærkning med Hensyn til dette Lovforslag, at jeg i 1858, da jeg havde den Ære at indbringe et Forslag angaaende de communale Valg i Kjøbstæderne, havde haft til Hensigt at foreslaae i samme Lovforslag optaget to Paragrapher, omtrent af aldeles lignende Indhold som de to, der ere Gjenstand for det foreliggende Lovforslag, men at jeg opgav dette, deels efter Conference med Indenrigsministeren og deels efter Conference med flere ærede Rigsdagsmænd, idet jeg derhos antog, at en saadan Tilføining vilde vanskeliggjøre den Reform, som jeg fortrinnsviis ønskede fremmet, at den maastee vilde blive

standset, naar Gjenstande, som ikke umiddelbart stode i Forbindelse med Valgene, bleve satte i Forbindelse dermed. Jeg ansøer dette, fordi jeg derved har maattet fremkalde den Forventning hos den ærede Forslagsstiller, at jeg i enhver Henseende vilde støtte Affattelsen af dette Lovforslag; jeg har imidlertid ved at overveie den Sag meget nøie i de Aar, som derefter ere forløbne, dog troet, at man kunde komme den Tanke, som ligger i Lovforslaget, imøde paa en noget bedre Maade, end jeg dengang agtede at foreslaae. Det, der efter min Mening er det Urigtige ved den nuværende Tilstand, er, at det ved den bliver muligt for enhver af Communalbestyrelsens to Afdelinger at nødsage Regjeringen til at indblande sig i Afgjørelsen af Anliggender, som efter Loven tilhøre Communen selv. Det er ved en Opposition imellem Magistraten og Borgerrepræsentationen, at Regjeringen bliver tvungen til at tage Afgjørelsen i sin Haand af Sager, som den ikke burde indblande sig i. Nu er det vel sandt, at der ved den Offentlighed, som ogsaa har udviklet sig i disse Forhold i Communerne, er et stort Værn mod, at nogen Embedsmand ofte vil gjøre Brug af den Ret, han har til at gjøre sin Mening gjældende paa et Gebeet, hvor han helst burde underordne sig den øvrige Deel af Communens Bestyrelse, som dog i Virkeligheden har en langt større og sand Interesse i, at en saadan Sag bliver afgjort overeensstemmende med dens Repræsentanters Ønske, end Borgermesteren; jeg siger, at der i den Offentlighed, som ogsaa har gjenemtrængt disse Forhold, vistnok er et stort Værn mod, at en saadan Indstilling oftere fra Borgermesterens Side vil blive gjort; men jeg erkjender, at det er en Feil, at det skal være Tilfældet, at Borgermesteren kan svække Communens Selvstændighed som et afluttet Hele ligeoverfor Regjeringen, naar han saa synes. Den Tanke i Lovforslaget, der, som det forekommer mig, netop gaaer ud paa at afhjælpe denne Tilstand og sørge for, at hvad der er Communens egne Anliggender, hvad der hører under Communalbestyrelsens egen Afgjørelse, bliver afgjort i selve Communen, vil jeg paa enhver Maade understøtte saaledes, at den bliver fyldestgjort gennem Lovforslaget; men jeg troer, at det netop i den Henseende vilde